

Lelki morzsák - 4

Húsvét utáni 3. vasárnap

JUBILATE DEO omnis terra - Örvendj az Istennek egész föld!

„Fülöp így szólott hozzá: „Uram, mutasd meg nekünk az Atyát, és az elég nekünk!” Jézus erre ezt mondta: Annyi ideje veletek vagyok, és nem ismertél meg engem, Fülöp? Aki engem lát, látja az Atyát.”

János evangéliuma 14,8-9

Az egyházi tradícióban a húsvét utáni harmadik vasárnap az istentiszteleti liturgiát bevezető 66. Zsoltár első szaváról kapta az elnevezését: *Jubilate*, vagyis az örvendezés vasárnapja. Szívesen kérdeznénk vissza. Örvendezni? Ugyan minek örvendjek vagy örvendjünk? Annyi minden nyomaszthatja a szívünket, életünket, hogy valóban elmondhatjuk az apostollal: „kívül harcok, belül félelmek” szorításában élünk (2Kor.7,5). Azonban a vasárnap zsoltára nem általánosságban hív az örvendezésre, hanem az Úrban való örvendezésre hív. Ennek az örvendezésnek pedig az Istenhez illeszkedő, Őt látni akaró, Vele közösségben lévő lelkiület a feltétele.

Ez a vágy fogalmazódik meg a tanítvány Fülöpben is, amikor a hit szomjúságával Jézushoz fordul: *Uram, mutasd meg nekünk az Atyát és mi megelégszünk.* Nincsen ép lélek, amely ne vágyódnék az Isten után. Megismerni az Örökkévalót az áldásokban, mint a jóság örök szent Istenét; megismerni, mint az élet minden tiszta örömének ajándékozóját; megismerni, mint a gondviselés kegyelmes Urát, aki nemcsak áld és boldogít, hanem a szenvedéseken át is a megnyugvás és a békesség felé vezető utat mutatja. Ez a vágy az emberi lélek természetes és ösztönös megnyilvánulása.

Mikor Fülöp azt kérte Jézustól, hogy mutassa meg nekik az Atyát, akkor Krisztus közelségének a hatása még nem nyitotta meg a szemét és a szívét az Isten befogadására. Azért mondta neki Jézus: *Olyan régóta vagyok veletek és mégsem ismertél meg engem, Fülöp?* Velünk is milyen régóta van együtt az Úr! Itt él bennünk evangéliumi hitünkben, itt él a megváltás biztatásában, az ősök nemes példáiban és itt él a krisztusi szeretet és szelídség életet nemesítő szellemében. De vajon megismertük-e és milyenek ismertük meg Őt?

Egyes anyagokat mesterségesen „fárasztanak”, koptatnak, hajlítgatnak, gyúrnek-gyötörnek speciális gépekkel és módszerekkel azért, hogy megvizsgálják tartósságukat, szakítószilárdságukat és ellenálló képességüket. Ebben a folyamatban az anyag gyorsan „öregszik”, de kiderül, hogy milyen a minősége. Mi is kerülhetünk váratlanul „koptatóba” az életünk során, amikor nyilvánvalóvá válik, hogy milyen a hitünk minősége és szakítószilárdsága. Akkor derül fény arra, hogy jól ismertük-e meg Őt, az Örökkévalót.

Szeretnénk Fülöphöz hasonlóan megtalálni az Atyát? Jézus azt mondta, hogy aki Őt ismeri, az az Atyát is ismeri, mert aki Őt látja, az az Atyát is látja. Ez azt jelenti, hogy Jézusban valósult meg és élt a földön emberi alakban az Istennek minden igazsága, teljes akarata, minden bölcsessége és egész kegyelme. Aki az Istent ismerni akarja, annak Krisztust kell megismernie és befogadnia. Azt a Krisztust, Aki által a hívő ember nem csak horizontálisan látva értelmezi élete dolgait, hanem arra az Atyára tekintve, aki többre tartja megedzésünket akár „koptatások” révén is, mint gyermektegg jajgatásunkat. Hiszen erősíteni akarja hitünket és általunk másokét is. Ez a perspektíva, ez a látás és életértelmezés teszi és teheti lehetségessé a mindenek ellenére és dacára való „mégis” örvendező életet nemcsak *Jubilate*, az örvendezés vasárnapján.

(Dr. Pőcze István)